

R.M. Mc Cheyne

HET GEHEIM VAN EEN ZALIG STERFBED

„Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon van de rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefgehad hebben.” (2 Tim. 4 : 7, 8)

Hoe zalig is het te staan bij het sterfbed van Gods kinderen! Hoe verschillend bij dat van de bozen! De bozen sterven dikwijls met angst. Sommigen roepen uit: „Verloren, verloren, verloren! O eeuwigheid, o dat ik slechts een half uur bidden kon!” Anderen sterven terwijl zij God wegens hun pijn en smarten vervloeken. Het grootste gedeelte sterft gelijk de beesten, zonder zich over iets anders dan over hun lichaam te bekommeren: „Zij hebben geen banden tot hun dood toe; hun kracht is fris.” (Psalm 73 : 4). „Men zet hen als schapen in het graf, de oprechten zullen over hen heersen in die morgenstond.” (Psalm 49 : 15). Hoe zalig is het sterven van de kinderen Gods in vergelijking met dit! Zij ontslapen in Jezus. „Ik word nu tot een drankoffer geofferd en de tijd mijner ontbinding is aanstaande.” (2 Tim. 4 : 7). Paulus vergelijkt het hier:

1e: Bij het uitstorten van een drankoffer: „Ja, indien ik ook tot een drankoffer geofferd worde over de offerande en bediening uws geloofs, zo verblijde ik mij en verblijde mij met u allen.” (Fil. 2 : 17). Hij gevoelde zich zo geheel aan God overgegeven, dat zijn dood gelijk was aan de uitstorting van een drankoffer, dat reeds aan God behoorde.

2e. Bij het vertrek van een schip. „De tijd mijner ontbinding is aanstaande.” De dingen dezer aarde waren gelijk kabeltouwen, die hem aan deze wereld bonden. Maar spoedig werd zijn boot van de oever losgemaakt, om naar de gewesten van de heerlijkheid te zeilen om voor altijd geankerd te worden. In deze woorden vinden wij het geheim van een zalig sterfbed.

- I. Hij ziet terug op een leven van moeilijkheid.
- II. Hij ziet op de kroon van de heerlijkheid.

I. *Hij ziet terug.* Een drievoudig gezicht.

1. Hij ziet niet terug op zijn leven voor zijn bekering. Dikwijls deed hij het, maar om het te veroordelen: „Ik was tevoren een godslasteraar en een vervolger en een verdrukker. Maar mij is barmhartigheid geschied, omdat ik het onwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid.” (1 Tim. 1 : 13). „Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de gemeente Gods vervolgd heb.” (1 Kor. 15 : 9). „Ik vervolgde bovenmate de gemeente Gods en verwoestte dezelve.” (Gal. 1 : 13). „Zondaars waarvan ik de voornaamste ben.” Paulus vergat nooit zijn vroeger leven, maar hij vond er geen troost, maar veel meer veroordeling in.

2. Hij zag nu terug op het leven ná zijn bekering, niet om zich daarmee voor God te rechtvaardigen, maar alleen om te bewijzen dat hij werkelijk een zondaar was, die door Christus behouden was.

Ik heb de goede strijd gestreden. Sedert zijn bekering had hij iedere dag gestreden. Hij was door een vijandelijk land gegaan en had zich een weg moeten banen.

1ste. *Met zijn bedorvenheid.* „Als ik het goede wil doen, dan ligt het kwade mij bij. Want ik heb een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens, maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet van de zonde, die in mijn leden is.” (Rom. 7 : 21, 23). „Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees. En deze staan tegen elkander, also dat u niet doet, hetgeen u wilde.” (Gal. 5 : 17). „Mij is gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, die mij met vuisten slaan zou.” (2 Kor. 12 : 7). Paulus wist wat deze inwendige strijd was. Hij ondervond hem zeker meer dan enigen uwer.

2e. *Met de wereld.* Zolang als hij de goddeloze Saulus was, zo vleide hem de wereld. Maar toen hij de apostel Paulus werd, zo haatte hem de wereld. Hoe meer hij lief had, des te meer haatten zij hem. „Ik heb tegen de wilde beesten gevochten te Eféze.” Het Woord Gods was zijn enige wapen. En toch ging hij voort om tegen een wereld, die in het boze lag, te strijden.

3e. *Met de duivel.* „Een engel des satans.” „Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van de wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.” Hij had veel hiervan ondervonden. „Wij zijn niet onwetend van zijn voornemen”

1. Hij zag terug op „een goede strijd”. „Strijdt den goeden strijd.” „Strijdt den goeden strijd des geloofs.” (1 Tim. 1 : 18). Dikwijls wanneer wij te midden van droefheid en van verleiding zijn, dan worden wij de strijd moede. Het is een hard lot. Maar wanneer wij van uit de eeuwigheid er op terugzien, dan zal iedere verlostte ziel kunnen zeggen: *Het was een goede strijd.*

1ste. Omdat wij zeker zijn van de overwinning. „Wij zijn meer dan overwinnaars, door Hem die ons heeft liefgehad.” In een andere strijd weten wij niet hoe het af zal lopen voor het einde van dezelve, maar in deze hebben wij de vaste belofte van overwinning. Wij hebben in het hevigst van het gevecht reeds een zalig vooruitzicht van de zegepraal een vast vertrouwen op Jezus.

2e. Het houdt ons dicht bij ons Hoofd. Indien wij geen strijd hadden, dan zouden wij ons niet dicht bij Jezus houden. Maar indien wij veel te lijden hebben, dan zoeken wij graag een schuilplaats bij Jezus.

3e. Omdat het God verheerlijkt. Zijn eer is er mee gemoeid. Dikwijls zouden wij wensen geen strijd te hebben. Maar zo niet in de heerlijkheid. Daar zullen wij zien, dat iedere verdrukking God verheerlijkte en een nieuw bewijs gaf van Zijn genade, macht en liefde. Strijdt u deze goede strijd? Spoedig zullen wij achterwaarts zien.

4e. *Ik heb de loop geëindigd.* Wanneer een ziel tot Christus gebracht wordt, dan heeft zij een loop te vervullen. En als Johannes de loop vervulde, zei hij: „Wie meent gij mensen dat ik ben? Ik ben de Christus niet. Maar ziet, Hij komt na mij, wie ik niet waardig ben de schoenen Zijner voeten te ontbinden.” Paulus zegt: „Maar ik acht op geen ding, noch houdt mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en de dienst welke ik van de Heere Jezus ontvangen heb om te betuigen het Evangelie van de genade Gods.” „Daarom dan ook, alzo wij zo'n grote wolk van de getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen alle last en de zonde die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan die ons voorgesteld is.” (Heb. 12 : 1). Ieder heeft een bijzondere loop. De planeten schijnen ook niet allen in hetzelfde gedeelte van de lucht. Zo heeft ieder gelovige zijn loop, zijn werk te doen. De een heeft die loop van een leraar, een ander van een heer, een ander van een knecht. Ieder van ons heeft een werk voor Christus te doen; laat ons hetzelfde met naarstigheid doen. „Mijn spijs is te doen de wil Desgenen Die Mij gezonden heeft.”

5e. *Ik heb het geloof behouden.* Ik denk dat de stervende moordenaar zeggen kon: „Ik geloof, en ga met vreugde het paradijs binnen”. Maar hij kon niet zeggen: „Ik heb het geloof behouden.” Dit is het verschil tussen een kalm en overwinnend sterfbed. Paulus „kocht de waarheid en verkocht ze niet.” Hij behield het goede deel, dat hem toevertrouwd was door de Heilige Geest. Hij behield het geloof vast tot het einde toe.

Leer hieruit dat volharding in het geloof nodig is tot een overwinnend sterfbed. Christus alleen is onze vrede in het sterven; de hand, die Hem het langste vastgehouden heeft, is de sterkste. Onze volharding rechtvaardigt ons niet voor God, maar het leven en sterven van de Heere Jezus. En toch, zonder volharding kunt u niet zalig worden. Helaas! gij, die tot de dwaasheid terugkeert, u bereidt u een akelig sterfbed. Kunt u zeggen, dat u het geloof behouden hebt, u die teruggaat?

II. *Waarop hij zag.*

1. *Op die dag.* „Ik weet in wie ik geloofd heb, en ik ben verzekerd dat Hij machtig is mijn pand bij Hem weggelegd te bewaren tot die dag.” (2 Tim. 1 : 12).

„De Heere geve hem, dat hij barmhartigheid vindt bij de Heere, in die dag.” (2 Tim. 1 : 18). Een grote dag wanneer Christus verschijnen zal en al Zijn heiligen met Hem. Hij zag niet alleen op de dag des doods dan zou hij dadelijk in de heerlijkheid ingaan, hij zou in het Paradijs komen, hij zoge uit het lichaam zijn en bij de Heere wezen, hij zou gezegend zijn door in de Heere te sterven. Maar hij zag op die dag omdat het de dag van de heerlijkheid van Christus is, de dag van de verheuging van zijn harten. Het is baatzuchtig om alleen naar de dag des doods te verlangen. Maar het is een hemelse vreugde om te zien op de dag Zijner verschijning.

2. *De kroon der rechtvaardigheid.* Een kroon van heerlijkheid, een kroon van leven, een onverwelkelijke kroon die nooit vergaan zal; degene die ze draagt zal nooit sterven; een kroon van rechtvaardigheid, een kroon die degenen wacht die aangedaan hebben de wapenrusting Gods en het borstwapen van de gerechtigheid; een kroon die weggelegd is. Zij bestaat van alle eeuwigheid af. Zij ligt nu klaar wanneer wij strijden. Uw kroon is weggelegd.

3. *De Heere zal ze mij geven.* Hoe zalig zal het zijn, wanneer Christus de kroon op het hoofd van een zondaar zetten zal! De heilige God en Heiland! De engelen zullen van vreugde juichen wanneer zij zullen zien hoe Jezus de zondaars kroont, voor welke Hij stierf. Hij wil onze verlossing voleindigen. Hij werd met doornen gekroond. Hij is een Middelaar geweest bekroond met eer en heerlijkheid. Maar nog meer Hij zet de kroon van de heerlijkheid op. Hemel, aarde en hel noemen Hem waarachtig en trouw en rechtvaardig in al Zijn handelingen. O, hoe zalig door Jezus gekroond te worden!

4. *Met al degenen die Zijn verschijning liefgehad hebben.* Een ding zou ons ongelukkig maken: word ik alleen gekroond? Nee, nee „ik niet alleen.” Paulus kon in de hemel niet gelukkig zijn zonder anderen met hem gezaligd te zien. Het maakte hem op zijn sterfbed gelukkig, te denken dat duizenden met hem de kroon zouden dragen; velen voor wie hij een middel tot bekering geweest was.

Dundee, 1842.